

syn til den criminelle Lovgivning bemærke, at der er et Moment, man har overseet, naar man stærkt har fremhævet, at fordi visse Straffestaae i en skrigende Modsatning til Forbrydelsens Bestaaen, skulde Rævningerne være tilbøjelige til af Mildheds-Hensyn at betænke sig paa at erklære den for skyldig, der er skyldig; man har herved glemt, at Rævningerne kunne anbefale den Dømte til Kongens Raade (Tshering: Maa jeg bede om Ordet), saa at det Samme vil finde Sted som nu, naar de nuværende Dommere affige en Dom, i hvilken Straffen ikke staaer i Forhold til Forbrydelsen. Jeg skal indrømme, at det vilde være uheldigt, om dette Forhold skulde udstrække sig over en lang Række af Aar, men det bliver af mindre Betydning, naar det finder Sted i den korte Tid, indtil den nye Criminallov træder ilive. Naar jeg i det Hele taget saa stærkt holder paa Rævningeinstitutionen og saa meget ønsker, at man ikke skal lade nogen Leilighed slippe sig af Hænde til at vise sin Kjærlighed for den og ytre sit Dusse om at faae den snart indført i Lovet, saa er det ikke saameget, fordi den er et Værn for Folkfriheden, thi jeg har den Overbeviisning, at Friheden har flaaet saa stærke Rødder i Landet, at den nok skal vide at værne om sig selv, men det er navnlig for den Indførelse, som denne Institution har paa de enkelte Individuer, den Afgøelse for Loven, den Udviisling af Retsfølelse, som den vil skaffe tilstede, at jeg lægger saa stor Vægt derpaa, og ikke mindst, fordi jeg antager, at den vil være en Støtte for Retsføleligheden.

Man henviser saa ofte et lille Folk, naar det føler Trykket af sin Svaghed, til Enighed, men jeg troer, at Værdien af denne Enighed er meget forskjellig efter det Grundlag, hvorpaa den er bygget. En Enighed, der er fremkaldt ved, at Nøden fører den med sig, eller ved materielle Interesser, har ikke den Betydning som en Enighed, der er bygget paa, at Alle føle sig fast knyttede til Staten og dens Institutioner, saaledes at det for den Enkelte, hvergang man vil røre ved disse, er det Samme, som om man vilde røre ved hans eget Kjøb og Blod; det er denne Følelse hos de enkelte Individuer, naar de enes, der skal give Enigheden Styrke. Der er endnu et Moment, hvorfor

jeg sætter saa stor Priis paa Rævningeinstitutionen. Man har af og til ogsaa i denne Sag hørt Udtalelser, der let kunne have det Resultat at frembringe en Misstemning mellem den Lovgivende og dømmende Magt, fremkaldte en vis Bitterhed idetmindste hos den ene af disse Magter. Da jeg nu anseer det for i højeste Maade vigtigt, at der er et harmonisk Vaand mellem disse to Statsmagter, at de, om jeg saa maa sige, omsluttes af et broderligt Benskab, og jeg antager, at Rævningeinstitutionen, ved at kalde det Folk, der alt har Deel i Lovgivningsmagten, til ogsaa at have Deel i den dømmende Magt, vil bevirke, at disse to Statsmagter ville knytte sig nærmere til hinanden, hævde hinandens gjensidige Rettigheder og agte hinandens Betydning, saa er det ogsaa en Grund, hvorfor jeg vil stemme for Rævningers snarest mulige Indførelse her i Landet.

C. M. Jespersen: Naar det i Anledning af den foreliggende Sag har været ytret af den ærede Forslagsstiller, at Juristerne i Almindelighed ikke nære nogen Tilbøjelighed for Gjennemførelsen af Lovbudet i Grundlovens § 79, da har det været mig kjært, at alle de Jurister, som have talt her i Salen, have viist, at de have en særdeles Kjærlighed for denne Institution, og jeg hører ogsaa til dem, der maae udtale, hvad jeg allerede offentlig har ytret, for Grundlovens Bud om denne Institution, at jeg sætter særdeles stor Priis paa og har overordentlig Kjærlighed for Rævningeinstitutionen, ligemeget for den bedre, fuldkomnere og i alle Henseender mere betryggende Retspleie, der derved gives, og for dens politiske Betydning i en constitutionel Stat. Jeg mener, at Statsborgerne, deels ved at kaldes til at deeltage i Afgjøvelsen af Sagerne og deels ved at overvære den offentlige Retsforhandling af disse, ville faae en saadan Interesse for og et saadant Indblik i Retspleien, at de ville lære at indsee, at Retspleien og dens Haandhævelse er Noget, der i den Grad vedkommer dem selv, at deres Retsbevidsthed vil uddannes; deres Pligtfølelse som Statsborgere vil skjærpes i den Grad, at derved et Samfund af Borgere vil dannes med en ganske anden sand Styrke, end man kunde vente uden Rævningeinstitutio-